

פרד"ס יהודה

עלון שבועי באידיש ע"י יהודה זבולון הלוי קליטניק פון

גליון 430 [שנה ט']

חיי שרה תשס"ט - וירא תשע"ח

פרשת וירא תשע"ח

וואס מיינט אחר תעברו

וְאָקְחָה פֶּת־לֶחֶם וְסִעְדּוּ לְבָבְכֶם אַחַר תַּעֲבֹרוּ: (יח ה) דארף מען פארשטיין פארוואס האט אברהם געדארפט זאגן אחר תעברו, עס וואלט געווען גענוג צו זאגן וְאָקְחָה פֶּת־לֶחֶם וְסִעְדּוּ לְבָבְכֶם, ווייל דער עיקר וואס אברהם האט געוואלט, איז אז זיי זאלן עסן? נאר מען קען דאס מסביר זיין לויט וואס די גמ' (חולין דף ז:) שרייבט ישראל קדושים הם, די אידן זענען הייליג, יש מי שרוצה ואין לו, עס זענען דא וואס ווילן געבן צו עסן, נאר זיי האבן נישט, ויש מי שיש לו ואינו רוצה, און עס זענען דא וואס האבן און ווילן נישט געבן, פּרעגט תוס' ד"ה ויש שיש לו. אויב ער וויל נישט געבן צו עסן פארוואס רופט מען זיי קדושים? ענטפערט תוס' ווייל באמת לאדנט ער איין און גיט יא צו עסן, אבער ער טוט דאס נאר ווייל ער שעמט זיך פון דעם ארימאן, אבער ער הייסט הייליג, ווייל ער האט פונדעסטוועגן מהנה געווען א ארימאן ע"כ. קען מען מסביר זיין תוס': עס זענען דא וואס געבן מיט א עין יפה און עס זענען דא וואס געבן מיט א עין רעה, דאס מיינט דער וואס גיט ווייל ער שעמט זיך, דאס איז עין רעה, ווייל בשעת ער גיט האט ער הנאה, אבער נאכדעם טוט דאס אים וויי פארוואס ער האט געגעבן, געהאט פון געבן, אבער עס איז דא א גרעסערע מדריגה, האבן הנאה אויך נאכדעם וואס מען האט געגעבן פארן ארימאן און מען פריידט זיך מיט דעם, דאס האט אברהם אבינו געזאגט, וְאָקְחָה פֶּת־לֶחֶם וְסִעְדּוּ לְבָבְכֶם, איך וויל אייך געבן צו עסן, און אחר תעברו, נאכדעם וואס איר גייט אוועק וועל איך זיך אויך פרייען, ווייל איך וועל אייך געבן צו עסן מיט א עין יפה, א גוטע אויג. (קובץ הבאר תרפ"ג בשם הר' שמואל הלוי מאדלינגער בעהמ"ח ס' דברי שמואל חתן הרה"צ מסאמבור זצ"ל פה לבוב)

איז געווען, נעם זיך פון יעצט און זיי גוט, הרה"ח ר' מענדל ציילינגאלד זצ"ל (נאך געווען ביים הייליגן אור ישראל מסטאלין זצוק"ל) פלעגט נאכזאגן פון זיינע רבי'ס, מען זאל נישט זאגט אמאל איז געווען אזוי, ווייל אמאל איז עמלק, דאס איז דער מכוין פון אל תביט אחריו. (שמה זבולון תשע"ח)

ווען האט מען געגעבן דעם נאמען יצחק?

וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת־שְׁמוֹ בְּנֵו הַנוֹלָד־לוֹ אֶשְׁרֵי־לָדָה־לוֹ שְׁרָה וַיִּצְחָק: וַיִּמָּל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנֵו בֶן־שְׁמֹנֶת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים: (כא ג-ד) עס איז משמע פון דעם פסוק אז אברהם האט געגעבן דעם נאמען יצחק פארן ברית ווייל פריערט שטייט וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת שְׁמוֹ בְּנֵו הַנוֹלָד לוֹ - יצחק, און נאכן געבן דעם נאמען שטייט, וַיִּמָּל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנֵו, און דער סדר העולם איז צו געבן א נאמען נאכן ברית, און דער שכל איז אזוי מחייב אז מען גיט א נאמען נאכדעם וואס מען איז שוין א איד? נאר עס שטייט אין פ' לך לך (י"ו י"ט) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבָל שְׁרָה אֲשֶׁתְּךָ יִלְדָת לְךָ בֵּן וַיִּקְרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִצְחָק, שטייט דא אז דער אויבערשטער האט באפוילן אברהם אבינו אז גלייך וואס שרה האט א קינד זאל מען אים געבן דעם נאמען יצחק, ממילא איז דאס א ציווי ה', דעריבער איז זייער גוט וואס שטייט אין פסוק וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת שְׁמוֹ בְּנֵו און וַיִּמָּל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנֵו בֶן־שְׁמֹנֶת יָמִים די צוויי זאכן: רופן דעם נאמען ביים געבוירן ווערן און מילה ליום השמיני, זענען געווען כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים ווייל אזוי האט דער אויבערשטער באפוילן. (קובץ הבאר סימן ג"ה מהגאון ר' נפתלי צבי יהודה ברלין הנצי"ב געהערט פון הרה"ג רא"א וואלדשצן זצ"ל מו"צ שערשאב)

א שיינע דרוש אויף די נסיון פון אברהם ביי די עקידה

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲגַנְי וַיֹּאמֶר קְדָנָא אֶת־בְּנֵךְ: (כב א-ב) לכאורה איז שווער פארוואס דארף שטיין וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲגַנְי, עס וואלט נאר געדארפט שטיין וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם אז דער אויבערשטער האט געגעבן א נסיון, און וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת־בְּנֵךְ, פארוואס דארף שטיין וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲגַנְי, ווען דער עיקר נסיון איז קח נָא? נאר מען קען דאס מסביר זיין לויט וואס מייך הייליגער רבי הגאון ר' יעקב מרדכי זצ"ל אבד"ק בילגוריי זי"ע איז מפרש דער פסוק (כב ד) בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא אֶת הַמָּקוֹם מְרֻחָק, וואס מיינט די ווארט הַמָּקוֹם און וואס מיינט מְרֻחָק? נאר עס שטייט אין מדרש (בראשית רבה פס"ח י) אז מָקוֹם מיינט דער אויבערשטער ווייל ער איז מקומו של עולם (תיקוני זוהר תיקון מ"ב) איז פשט אין פסוק אז אברהם האט געזען אז דער אויבערשטער איז ווייט פון אים, דאס מיינט אז אברהם אבינו איז אלעמאל געווען זייער דבוק אין אויבערשטן ממילא ביי אים איז נישט שייך א נסיון ווייל וואס דער אויבערשטער וועט אים זאגן וועט ער פאלגן מיט מסירת נפש, ממילא איז די נסיון פון עקידה נישט קיין נסיון בכלל פאר אברהם און כדי עס זאל זיין א נסיון האט דער אויבערשטער צוגענומען פון אברהם זיינע גרויסע מדריגות ממילא וועט דער נסיון זיין א נסיון און דער אויבערשטער האט געוואלט אז אברהם זאל עומד זיין אין דעם נסיון ע"כ ממורי. (עייך היטב בעבודת ישראל קאזניץ סו"פ וירא).

שוב איז א לשון פון תשובה

וַיֹּאמֶר שׁוּב אֲשׁוּב אֲלֶיךָ כְּעַת חֵיהָ: (י"ח י) עס שטייט אין זוהר הק' (ח"א דף רכ"ד) ווען א מענטש זינדדיגט חלילה, איז יענע טאג גערעכנט ווי א מת [צדיקים טייטשן ואברהם זקן בא בימים מיינט ער איז געקומען מיט אלע טעג, זיי האבן געלעבט] און דער מענטש איז אויך ווי א מת ווייל ער האט פארלוירן זיין חיות דקדושה, אבער ווען ער טוט תשובה ווערט ער צוריק א נייער מענטש, און יענע טאג ווערט א חי, דאס איז מרומז אין פסוק: שׁוּב א לִשׁוֹן פֿון תשובה, אויב דו האסט געזינדיגט. אָשׁוּב אֲלֶיךָ, נאך דיין תשובה וועט זיך צוריק קערן, כְּעַת חֵיהָ, דיינע חיות, און צוריק ווערן א לעבעדיגער מענטש. (כנסת יחזקאל ראדאמסק)

נישט קוקן אויף צוריק וואס איז געווען

וַיֹּאמֶר הַמַּלְט עַל־נַפְשֶׁךָ אֶל תְּבִיט אַחֲרָיִךְ: (י"ט י"ז) דער דרך פון יצה"ר איז אלעמאל דערמאנען די שלעכט'ס וואס מען האט געטאן און ער זאגט דעם מענטש ביזט אזא בעל עבירה און אזוי ברענגט ער דעם מענטש צו א יאוש, דאס מיינט: וַיֹּאמֶר, זאגט די הייליגע תורה, הַמַּלְט עַל־נַפְשֶׁךָ, זאלסט זיך ראטעווען פון דעם יצה"ר און אל תְּבִיט אַחֲרָיִךְ, זאלסט קיינמאל נישט צוריק קוקן און טראכטן אַחֲרָיִךְ וואס עס איז געווען, נאר מען זאל שטענדיג קוקן אז עס גייט זיין גוט. (אמרי יהודה היילפרין ברעזאן) דער הייליגער בית אהרן פון קארלין פלעגט זאגן מְעַתָּה, נעם זיך תשובה טאן פון יעצט, וְעַד עוֹלָם. טראכט נישט וואס

דעריבער, ויאמר אליו אברהם, האט דער אויבערשטער געבעטן רשות פון אברהם צונעמען זיינע מדריגות און האט אים אויך געזאגט אז נאכן צו נעמען זיינע מדריגות וועט מען דיר רופן נאר אברהם אליין, ויאמר, האט אברהם געענטפערט: ה'ני, ער איז גרייט און מסכים צו דעם, האט מען צוגענומען זיינע מדריגות, און ערשט דעמאלטס זאגט אים דער רבש"ע ויאמר קח נא את-בְנֵךְ, וועט עס שוין זיין א גרויסע נסיון. (בן לאשרי- המקובל מרעננה ר' הורבמן- תלמיד שם משמואל סאכאטשוב) והגני מוסר עוד מודעה שהחלטתי להתפלל בלי נדר בכל יום על כל אלה שיעיינו במפר ויגידו בשמי דברי תורה לאחרים שיושעו מכל צרה שצרכים ישועה בעולם הזה ובעולם הבא דער מחבר פון ספר בן לאשרי ואנצטו ישועות פאר ווער עס וועט לערנען זיין תורה און דאס איבערזאגן.

יעצט צוריק צו אונזער פסוק: מיר ווייסן אז ווען אברהם איז געווען אין א הויכע מדריגה האט אים דער אויבערשטער גערופן מיט ליבשאפט אברהם אברהם אזוי ווי ביי יעקב יעקב און משה משה כידוע, אבער דא, נאכדעם וואס מען האט צוגענומען די מדריגות פון אברהם אבינו איז ער שוין נישט געווען אין די הויכע מדריגה און מען דארף אים רופן נאר אברהם און נישט אברהם אברהם, אבער ווייל אברהם האט דאך נישט געהאט קיין עבירות, האט דער אויבערשטער נישט געוואלט אוועק נעמען די מדריגות פון אברהם אן זיין רשות, דעריבער שטייט אין פסוק וְהֵאֲלִימֵם נְפֹשׁ אֶת אַבְרָהָם, און כדי דאס צו טאן אז עס זאל זיין א נסיון, מוז מען דאך צונעמען זיינע מדריגות,

מדור תעובדות
דער תלמוד צאנזער רב באקומט א פיש אנשטאט א אטרונג און איז גאר פריילאך

שלוחים האבן זיי געזאגט די בשורה טובה פון דעם גרויסן פיש וואס זיי האבן געטוישט פארן אטרונג און די גבאים זענען געווארן אין כעס אויף זיי, אזא שטות! בייטן א שיינעם אטרונג פאר א פיש! די שלוחים זענען געווארן פארשעמט און פון רוב בושה זענען זיי אוועק געפארן אין א נאנטן דארף, איבערלאזנדיג די פיש אין צאנז, און האבן דארטן פארבליבן אויף יו"ט. דערווייל האט מען אויפגעקאכט דעם גרויסן פיש און מען האט מחליט געווען אז מען וועט נישט דערציילן פארן רבין וואס עס איז דא פארגעקומען, אלעס איז געווען אפן פארן הייליגער צדיק און אלעס געזען, צום וואונדער פון די גבאים, ווען זיי האבן דערלאנגט דעם פיש פארן רבין ביי די סעודה פון ליל שבת קודש האט זיך דער צאנזער רב אנגערופן "א דאנק פאר די געטרייע שלוחים וואס האבן געהאט די פארשטאנד אז ווייל דער יאר איז דאך דער ערשטער טאג יו"ט אין שבת, האבן זיי פארשטאנען די גרויסע חשיבות פון האבן פרישע פיש אויף סעודת יו"ט, ממילא א אטרונג דעם יאר איז נאר א דרבנן אבער פיש האט צוויי מצוות: ושמחת בחגיך און וקראת לשבת עונג".

אין יאר האט זיך געמאכט א מאנגעל פון שיינע אטרונגים און אלע אטרונגים וואס מען האט געברענגט פארן הייליגן דברי חיים מצאנז זצוק"ל האט אים נישט געפעלן, זענען געגאנגען די געטרייע גבאים און גענומען צוויי חשובע שלוחים און זיי געבעטן פארן אין די גרעסערע שטעט און אפזוכן פארן רבין גאר א שיינעם אטרונג, מען האט מיט געגעבן א גרויסע סכום געלט און געהאפט אז זיי וועלן עפעס טרעפן, דער אויבערשטער האט זיי גלייך צו געשיקט א גאר מהודרדיגן אטרונג. מען האט געבעטן א הון רב פארן אטרונג און זיי האבן זיך נישט געדונגען און געפריידט אז זיי האבן א שיינעם אטרונג פארן דברי חיים.

דער רבי האט גענומען א גרויסע שטיקל פיש און געהייסן די גבאים דאס אוועקלייגן און מוצאי שב"ק מוזן זיי אויפזוכן די צוויי שלוחים און דאס געבן און זיי איבערבעטן. מוצש"ק זענען זיי געפארן אין דארף און געגעבן די שיריים פאר די שלוחים און האבן זיי איבער געבעטן און די שלוחים זענען געגאנגען קיין צאנז מיט גרויס פרייד.

אויפן וועג אהיים האבן זיי זיך אפגעשטעלט ביי א דארפס איד וואס האט געהאנדלט מיט לעבעדיגע פיש און איז געווען א גרויסער עושר און אים דערציילט וועגן די שיינע אטרונג וואס זיי האבן געקויפט פארן צאנזער רב, און ווען די שלוחים האבן דערזען די פיש האבן זיי זיך דערמאנט אז אין צאנז איז דעמאלטס נישט געווען קיין פיש און מען האט געמוזט עסן געזאלצענע העררינג פאר די סעודות יו"ט. דעריבער האבן די שלוחים געבעטן אויב זיי קענען קויפן אפאר לעבעדיגע פיש און אויך מהנה זיין דעם רבין מיט פיש אויף יו"ט, אבער דער איד ענטפערט אז יעצט איז דא ווייניג פיש און ער קען זיי נישט פארקויפן.

דערווייל איז די שמחה געווארן גאר גרויס ווען אינמיטן די נאכט פון מוצאי יו"ט איז אנגעקומען דער פיש סוחר און האט מיט געברענגט דעם אטרונג און דאס איבערגעגעבן אין האנט פון צדיק זאגענדיג אז ער האט באמת געוואלט מהנה זיין דער צדיק מיט פיש און אויך מיט א שיינעם אטרונג.

זיי האבן אים שטארק איינגעבעטן און פארגעלייגט א גרויסע סכום געלט אבער ער האט געענטפערט אים פעלט נישט קיין געלט נאר אויב זיי ווילן האט ער גאר א גרויסער לעבעדיגע פיש וואס וועט זיין ענגוג פאר גאנץ יו"ט און ער וועט דאס זיי געבן אנשטאט דעם אטרונג, די שלוחים האבן געמאכט א חשבון אז דעם ערשטן טאג סוכות איז סיי ווי שבת, און פיש אויף יו"ט איז א גרויסע חשיבות און זיי האבן מסכים געווען צום געשעפט. זיי האבן געלייגט דער לעבעדיגער פיש אין א גרויסער פאס מיט וואסער אויפן וואגן. ווען די שלוחים זענען אנגעקומען קיין צאנז זענען אנגעקען געגאנגען די גבאים און די חסידים ווילענדיג זען דעם שיינעם אטרונג פארן רבין אבער די

דער גליון איז לעי"ג בחבור יוסף שמואל ע"ה בר צבי אלמלך נ"י, און לעי"ג יחיד נפשי המקובל הצדיק ר' מיכאל בן רחמים נימני זצ"ל כ"א תמוז תשע"ז

הוציא לאור ע"י "עולם הספרים" המרכז העולמי לספרים שאינם כנמצא ולספרים עתיקים וכתבי יד - צו פארקויפן

ספר גבעת פנחס על איוב מהמגיד מפאלצק תלמיד הגר"א נדיר מאוד \$3000. ספר "הוא שאול" פולמוס על החיים באמעריקא מיוסר על שיר השירים באסמאן תרע"א \$1000, חומש עם פירוש שם אפרים ותוצאות חיים משערנאוויץ תרי"א \$5000 שו"ת חת"ם סופר ב' כרכים עם חתימות הצדיקים ממעליץ קראקא ר' יעקב הורוביץ ור' אלעזר הורוביץ \$2000 ספר עם חתימת הרה"ק ר' אביש מקראלא עם קמיע \$7000, ספר מטה אפרים שייך להגאון ר' אברהם פאס \$180 הרבה ספרים עם חתימות של צדיקים ספר טל חיים ליסקא שייך להרה"ק ר' יהושע הלברשטאם מדאלינא \$1000, ספר מנוחת אשר שלמד בו מרן הדברי יואל \$1500, ספר טל חיים וברכה ליסקא עם חתימות ר' חיים בנימין גראם ממונקאטש, א תעודה מיט חתימת הרה"צ מטאש זצוק"ל, א בריוו פון הרה"ק ר' מרדכי ובנו ר' אברהם די זוהיילע רביס זצוק"ל, א גמרא פון הגאון ר' שלמה היימאן זצ"ל \$600, גאנצע תהלים געדרוקט אין זיטאמיר פעלט דעם שער \$2000, 5 כרכים משנה ברורה עם עוד ספר מיט מוגה כת" געקויפט פון חפץ חיים אליין \$3000 ספר גבורת ארי מוגה ע"י חפץ חיים \$400 שו"ת אור המאיר מיט הקדשה פון הגאון ר' מאיר שפירא מיט פיל לומדישע הגהות \$3000, מעבר יבוק דפוס זיטאמיר \$1000, ברית אברהם דפוס ראשון \$1800, ספר היכלות הזהר עם פירוש הגר"א דפ"ר שייך להגאון ר' שמואל העללער \$2000, א אלטע זילבערנעם שטעקן פון דער טאלנא רבין פון פילאדעלפיה \$2000

If you have good condition older seforim bring them in to us at no charge
4403 16 Ave Brooklyn, NY 11204 USA 718 438 8414 718 633 5500 T/f Hours are 11-7:30 Fri till 1:30, To receive pardes: send to-
pardesyehuda1@gmail.com or pick up in the store from Wednesday also on the web at WWW.SEFORIMWORLD.COM